

ประเทศไทย

รายงานต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

สมัยประชุมที่ 119 วันที่ 6-29 มีนาคม 2560

Contact us

 info@amnesty.org

 +44 (0)20 7413 5500

Join the conversation

 www.facebook.com/AmnestyGlobal

 @AmnestyOnline

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเป็นขบวนการระดับโลกที่มีผู้ร่วมการรณรงค์กว่าเจ็ดล้านคน เพื่อให้ทุกคนในโลกได้รับการคุ้มครองด้านสิทธิมนุษยชน

เรามีวิสัยทัศน์ว่าทุกคนควรได้รับสิทธิทุกประการตามที่กำหนดไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอื่น ๆ

เราเป็นหน่วยงานอิสระไม่ขึ้นกับรัฐบาล อุดมการณ์ทางการเมือง ไม่มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือศาสนา และได้รับการสนับสนุนจากค่าสมาชิกและการบริจาคจากสาธารณะ

© แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล 2560

เว้นแต่มีการระบุไว้ เนื้อหาใด ๆ ในเอกสารนี้มีลิขสิทธิ์ตามหลักการ Creative Commons (attribution, non-commercial, no derivatives, international 4.0) licence <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/legalcode>

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาดูรายละเอียดในหน้าเกี่ยวกับการขออนุญาตจากเว็บไซต์: www.amnesty.org

กรณีที่ระบุว่าเนื้อหาหรือรูปภาพส่วนใดเป็นลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นนอกจากแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล เนื้อหาหรือรูปภาพส่วนนั้นย่อมไม่สามารถนำไปใช้ได้ตามหลักการ Creative Commons license

ตีพิมพ์ครั้งแรกปี 2560

โดย บริษัทแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

Peter Benenson House, 1 Easton Street London WC1X 0DW, UK

INDEX: ASA 39/5586/2017

ภาษาเดิม: อังกฤษ

amnesty.org

INDEX: ASA 39/5586/2017

ภาษา: ไทย

amnesty.org

สารบัญ

1. บทนำ	4
2. กรอบรัฐธรรมนูญและกฎหมายและสถานการณ์ฉุกเฉิน (ข้อ 2 & 4)	4
3. สิทธิที่จะมีชีวิตรอด (ข้อ 6)	7
4. ข้อห้ามต่ออนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (ข้อ 2, 6 และ 10)	9
5. เสรีภาพและความมั่นคงของบุคคล การคุ้มครองให้ปลอดภัยจากการควบคุมตัวโดยพลการ และการบังคับบุคคลให้สูญหาย(ข้อ 7 และ 9)	11
6. สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีที่เป็นธรรม (ข้อ 14)	13
7. การปฏิบัติต่อคนต่างชาติ โดยเฉพาะผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิง (ข้อ 12 และ 13)	14
8. เสรีภาพในการแสดงออก การสมาคม และการชุมนุม (ข้อ 19, 21 และ 22)	15

1. บทนำ

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเสนอข้อมูลต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (คณะกรรมการ) ก่อนจะมีการทบทวนตามวาระเป็นครั้งที่สองตามรายงานของประเทศไทย¹ ในที่ประชุมคณะกรรมการสมัยที่ 119 ซึ่งจะมีขึ้นในเดือนมีนาคม 2560

รายงานฉบับนี้ครอบคลุมข้อมูลจากการทำวิจัยของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ในเรื่องการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ รวมทั้งการจำกัดเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคม และการชุมนุมอย่างสงบ

2. กรอบรัฐธรรมนูญและกฎหมายและสถานการณ์ฉุกเฉิน (ข้อ 2 และ 4)

การคุ้มครองสิทธิตามกติกา ทั้งที่ปรากฏในกฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่น ๆ อ่อนแอลงอย่างชัดเจนในช่วงที่มีการศึกษาครั้งนี้

พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 หรือ พระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉิน และพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 ได้ถูกประกาศใช้ในเวลาเดียวกันที่จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาสทางภาคใต้ของไทยนับแต่ปี 2549 นอกจากนี้ ยังมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติความมั่นคงภายในราชอาณาจักรในสี่อำเภอของจังหวัดสงขลानับแต่ปี 2552 และในพื้นที่อื่น ๆ ของประเทศ โดยเป็นการประกาศใช้ชั่วคราวเพื่อแก้ปัญหาวิกฤตการณ์และความไม่สงบที่เกิดขึ้น

ระหว่างการถูกทบทวนของประเทศไทยในครั้งนี้แล้ว คณะกรรมการแสดงข้อกังวลว่าพระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉินไม่ได้กำหนดข้อจำกัดกรณีที่มีการเล็งการปฏิบัติตามสิทธิของกติกาไว้อย่างชัดเจนหรือเพียงพอ² พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 และพระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉิน มีส่วนสนับสนุนให้เกิดการจับกุมและควบคุมตัวโดยพลการ รวมทั้งการควบคุมตัวโดยไม่มีข้อหาในสถานที่ควบคุมตัวอย่างไม่เป็นทางการเป็นระยะเวลาไม่เกิน 37 วัน โดยไม่มีการตรวจสอบจากหน่วยงานศาลหรือไม่มีการคุ้มครองอย่างอื่นจากกฎหมายไทย³ ผู้ถูกควบคุมตัวมักจะ

¹ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ, รายงานตามวาระฉบับที่สองของรัฐภาคี ซึ่งมีกำหนดส่งในปี 2552: ประเทศไทย, UN Doc. CCPR/C/THA/2, 5 กันยายน 2558

² คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ, ข้อสังเกตเชิงสรุปของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ, UN Doc. CCPR/CO/84/THA, 8 กรกฎาคม 2548

³ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, การนำกฎหมายสถานการณ์ฉุกเฉินกลับมาใช้ใหม่ ส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนในจังหวัดชายแดนใต้ของประเทศไทย *Renewed emergency legislation leaves southern Thailand in human rights limbo*, 21 ธันวาคม 2555, จาก <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2012/12/renewed-emergency-legislation-leaves-southern-thailand-human-rights-limbo/>

ได้รับการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (การปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ) ในระหว่างการควบคุมตัว⁴

เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2557 สองวันก่อนที่กองทัพจะประกาศยึดอำนาจในนามของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ผู้บัญชาการทหารบกได้ประกาศใช้กฎอัยการศึกตามพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 ทั่วประเทศ แม้จะมีการจำกัดโดยทันทีและอย่างรุนแรงต่อสิทธิตามกติกา อันเป็นผลมาจากการประกาศใช้กฎอัยการศึก แต่ประเทศไทยกลับชะลอการแจ้งว่ามีกรณีร้ายแรงตามกติกาไปจนถึงวันที่ 3 กรกฎาคม 2557 ในวันดังกล่าว รัฐบาลไทยแจ้งต่อเลขาธิการสหประชาชาติถึงเจตจำนงที่จะแจ้งการปฏิบัติตามข้อ 12(1), 14(5), 19 และ 21 ของกติกา⁵ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลกังวลว่า รัฐบาลไทยยังไม่ยกเลิกการแจ้งความจำนงดังกล่าว และมีความเห็นว่าการแจ้งพันธกรณีต่อไปไม่มีเหตุผลสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของประเทศ⁶

รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวของไทยซึ่งมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2557 ขาดข้อบทที่คุ้มครองสิทธิมนุษยชน ซึ่งต่างจากรัฐธรรมนูญฉบับก่อนหน้า โดยไม่มีเพียงการประกาศพันธกิจอย่างมีเงื่อนไขที่จะปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ และมีข้อบทให้ความคุ้มครองทางกฎหมาย ซึ่งขัดขวางไม่ให้มีการเยียวยา เมื่อเกิดการละเมิดขึ้นตามกติกา นอกจากนั้น มาตรา 44 ของรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ให้อำนาจกับหัวหน้ารัฐบาลทหารของไทยอย่างกว้างขวาง ในการใช้อำนาจทางฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ หรือตุลาการ โดยปราศจากการตรวจสอบจากสถาบันตุลาการหรือรัฐสภา⁷ รัฐบาลได้ใช้อำนาจเหล่านี้เพื่อออกคำสั่งหลายฉบับ ซึ่งจำกัดสิทธิที่ได้รับการคุ้มครองตามกติกา รวมทั้งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 3/2558 ซึ่งได้ถูกประกาศใช้เพื่อทดแทนกฎอัยการศึก แต่โดยเนื้อหาสาระแล้วมีความคล้ายคลึงและเป็น การสนับสนุนให้กองทัพใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 ต่อไป รวมทั้งอำนาจในการควบคุมตัวบุคคลโดยพลการไม่เกินเจ็ดวัน และการเอาผิดทางอาญากับ “การชุมนุมทางการเมือง” ของบุคคลห้าคนหรือกว่านั้น

⁴ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, “บังคับให้มันพูดให้ได้ภายในพรุ่งนี้: การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ ในประเทศไทย” *“Make Him Speak by Tomorrow”: Torture and Other Ill-Treatment in Thailand*, ASA 39/4747/2016, 28 กันยายน 2559, จาก <https://www.amnesty.org/en/documents/asa39/4747/2016/en/>

⁵ คณะผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ, ประเทศไทย: การประกาศแจ้งตามข้อ 4(3), New York, 3 กรกฎาคม 2557, จาก <https://treaties.un.org/doc/Publication/CN/2557/CN.479.2014-Eng.pdf>

⁶ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, ประเทศไทย: ‘การละเมิดสิทธิยังเกิดขึ้นหลังรัฐประหาร: “สถานการณ์ชั่วคราว” กำลังกลายเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องหรือไม่? Thailand: ‘Post-coup violations continue: is a “temporary situation” becoming chronic? ถ้อยแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลต่อที่ประชุมคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ สมัยประชุมที่ 28 (2-27 มีนาคม 2558), 20 กุมภาพันธ์ 2558, จาก <https://www.amnesty.org/en/documents/asa39/1042/2015/en/>

⁷ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, ประเทศไทย: การปรับตัวคนคดี: 100 วันภายใต้กฎอัยการศึก Thailand: *Attitude Adjustment: 100 Days under Martial Law*, ASA 39/011/2014, กันยายน 2558, จาก <https://www.amnesty.org/en/documents/ASA39/011/2014/en/>

ร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2559⁸ ซึ่งคาดว่าจะมีผลบังคับใช้ช่วงต้นปี 2560 กำหนดในมาตรา 279 ว่า “บรรดาประกาศ คำสั่ง และการกระทำของ” หน่วยงานทหารให้ถือว่า “ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและถูกต้องตามกฎหมาย” และ “จะมีผลใช้บังคับต่อไปภายใต้รัฐธรรมนูญนี้” เว้นแต่จะมีการยกเลิกโดยการออกเป็นพระราชบัญญัติหรือเป็นคำสั่งนายกรัฐมนตรี นอกจากนั้น ตามมาตรา 265 ของร่างรัฐธรรมนูญ หัวหน้าคสช.จะยังคงมีอำนาจต่อไป รวมทั้งมีอำนาจในการออกคำสั่งในลักษณะที่มีการกล่าวถึงในรายงานฉบับนี้ จนกว่าจะมีการตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นใหม่ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไป มาตรา 279 จึงให้ความชอบธรรมทางรัฐธรรมนูญอย่างกว้างขวางต่อการกระทำใด ๆ ในอนาคต แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลกังวลอย่างลึกซึ้งว่า ข้อบทดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อให้มีการละเมิดอย่างเป็นระบบต่อไปต่อกติกา

ร่างรัฐธรรมนูญนี้จัดทำขึ้นและได้รับความเห็นชอบในบริบทที่มีการจำกัดสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวาง รวมทั้งการจำกัดสิทธิตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติว่ารัฐธรรมนูญ พ.ศ.2559 ซึ่งส่งผลให้มีการแสดงความเห็นชอบต่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2559⁹ กฎหมายดังกล่าวจำกัดไม่ให้สาธารณชนสามารถอภิปรายถกเถียงอย่างชอบธรรมเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญโดยการกำหนดโทษทางอาญา รวมทั้งการจำคุกไม่เกิน 10 ปี กรณีที่มีการเผยแพร่ข้อความ “ที่ผิดไปจากข้อเท็จจริงหรือมีลักษณะรุนแรง ก้าวร้าว หยาบคาย ปลุกกระดม หรือข่มขู่ โดยมุ่งหวังเพื่อให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไม่ไปใช้สิทธิออกเสียง หรือออกเสียงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือไม่ออกเสียง” มีการใช้มาตราดังกล่าวอย่างกว้างขวางเพื่อเอาผิดกับบุคคลที่รณรงค์ต่อต้านร่างรัฐธรรมนูญก่อนจะถึงวันออกเสียงประชามติ

ร่างรัฐธรรมนูญคุ้มครองสิทธิมนุษยชนหลายประการ ซึ่งได้รับการประกันตามกติกา นี้ อย่างไรก็ดี สิทธิที่ปวงตามกติกา ซึ่งไม่อาจเลี่ยงพันธกรณีได้กลับถูกจำกัดอย่างรุนแรง และอาจถือเป็นการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าประสงค์ของกติกา โดยมาตรา 25 กำหนดไว้ส่วนหนึ่งว่า

สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย นอกจากที่บัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญแล้ว การใดที่มิได้ห้ามหรือจำกัดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายอื่น บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำเช่นนั้นได้และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ตราบเท่าที่การใช้สิทธิหรือเสรีภาพเช่นนั้น ไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น

ประเทศไทยได้ให้ภาคยานุวัติต่ออนุสัญญาต่อต้านการทรมานแห่งสหประชาชาติ (United Nations Convention against Torture - UNCAT) เมื่อเดือนตุลาคม 2550 และได้ลงนามในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองมิให้บุคคลสูญหาย (International Convention for the Protection of all Persons from Enforced Disappearance) (อนุสัญญาต่อต้านการบังคับบุคคลให้สูญหาย - Convention against Enforced Disappearance) ในปี 2555 นับจากนั้นมาประเทศไทยได้ดำเนินการที่น่ายินดี ในการจะให้สัตยาบันทั้งอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองมิให้

⁸ ร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับแปลงอย่างไม่เป็นทางการ, 7 กรกฎาคม 2559, จาก

<http://www.prachatai.com/english/node/6324>

⁹ พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติว่ารัฐธรรมนูญ พ.ศ.2559 จาก <http://anfrel.org/wp-content/uploads/2016/06/Organic-Act-on-Referendum-for-the-Draft-Constitution-2016-part-1.pdf>

INDEX: ASA 39/5586/2017

ภาษา: ไทย

บุคคลสูญหาย และพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี

ทางการได้เสนอจะนิยามและกำหนดบทลงโทษต่อการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย ตามร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย โดยตามร่างปัจจุบันของกฎหมายนี้ ซึ่งมีการจัดทำตั้งแต่ปี 2556 ครอบคลุมองค์ประกอบหลายประการของอนุสัญญาทั้งสองฉบับ รวมทั้งคำนิยามที่ครอบคลุมลักษณะที่ไม่อาจเลี่ยงพ้นกรณีตามข้อห้ามต่อการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหายได้ อย่างไรก็ตาม ยังมีช่องว่างที่สำคัญ รวมทั้งนิยามของความผิดทั้งสองประการ ซึ่งยังไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาเหล่านี้ เขตอำนาจศาลสากลที่ยังถูกกำหนดไว้อย่างคลุมเครือและจำกัด และการขาดข้อบทที่ห้ามไม่ให้ศาลรับฟังคำให้การที่ได้มาจากการทรมาน นอกจากนี้หน่วยงานซึ่งถูกกำหนดให้มีอำนาจสอบสวนตามข้อร้องเรียนภายใต้ร่างพระราชบัญญัตินี้ แม้จะมีลักษณะที่เป็นอิสระ แต่จำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมและได้รับการสนับสนุนด้านทรัพยากรเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ รวมทั้งยังต้องมีหลักประกันในทางปฏิบัติเพื่อคุ้มครองความเป็นอิสระและคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลมีข้อเสนอแนะต่อทางการไทยดังนี้

- ยกเลิกมาตรา 44 ของรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว และแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 โดยเฉพาะให้ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 25(1), 265 และ 279 ให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามกฎหมายกติกาฯ ของประเทศไทยอย่างเต็มที่
- ยกเลิกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 3/2558 และคำสั่งอื่น ๆ ซึ่งจำกัดโดยผลการต่อเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคม การชุมนุมอย่างสงบ และการเดินทาง
- ยกเลิกพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 และพระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 หรือแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อยกเลิกข้อบทใด ๆ ที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะข้อบทที่ให้อำนาจกองทัพในการควบคุมตัวบุคคลโดยพลการ และสนับสนุนให้ผู้ละเมิดสิทธิมนุษยชนลอยนวลพ้นผิด
- ให้ถอนคำขอเลี่ยงพันธกรณีตามข้อ 12(1), 14(5), 19 และ 21 ของกติกาฯ

3. สิทธิที่จะมีชีวิตรอด (ข้อ 6)

ทางการไม่ดำเนินการให้มีการฟ้องร้องคดีต่อเจ้าหน้าที่กองกำลังความมั่นคง ซึ่งใช้กำลังอย่างร้ายแรงและโดยไม่จำเป็น รวมทั้งการใช้กระสุนจริงในระหว่างการสลายการชุมนุมเมื่อเดือนพฤษภาคม 2553¹⁰

¹⁰ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, รายงานประจำปี 2556: สถานการณ์สิทธิมนุษยชนโลกปี 2556, POL 10/001/2013, 23 พฤษภาคม 2556, จาก <https://www.amnesty.org/en/documents/pol10/001/2013/en/>
แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, รายงานประจำปี 2554: สถานการณ์สิทธิมนุษยชนโลกปี 2554, POL 10/001/2013, 13 พฤษภาคม 2554, จาก http://files.amnesty.org/air11/air_2011_full_en.pdf

การโจมตีที่ร้ายชีวิตของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนยังคงเกิดขึ้นต่อไปในช่วงที่มีการทบทวนตามวาระนี้ การซ้อมทรมานยังคงเกิดขึ้นกับบุคคลซึ่งมาจากชุมชนของนักกิจกรรมที่เสียชีวิตไปแล้ว¹¹ ทางการไม่สามารถฟ้องร้องดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิดได้ หรือไม่ดำเนินการให้มีการสอบสวนอย่างเต็มที่ เป็นกลาง อิสระ และมีประสิทธิภาพ¹²

แม้ว่าประเทศไทยไม่มีการประหารชีวิตใด ๆ นับแต่ปี 2552 แต่ยังคงมีการพิพากษาลงโทษประหารชีวิต ในช่วงเวลาที่มีการทบทวนนี้ ทางการได้ออกกฎหมายเพื่อเพิ่มประเภทของความผิดทางอาญาที่ไม่ร้ายแรงถึงชีวิต แต่ศาลสามารถลงโทษด้วยการประหารชีวิตได้ รวมทั้งความผิดเกี่ยวกับการทุจริต การขโมย การซื้อและขายตำแหน่งทางการเมือง¹³

ในเดือนกรกฎาคม 2555 ประเทศไทยได้ขอถอนถ้อยแถลงตีความที่มีต่อข้อ 6(5) ของกติกาฯ เกี่ยวกับการยกเลิกโทษประหารสำหรับบุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ขณะที่กระทำความผิด

ประเทศไทยยังคงดการใช้สิทธิออกเสียงในการลงมติของที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ว่าด้วยความตกลงชั่วคราวเพื่อยุติการใช้โทษประหาร โดยครั้งล่าสุดเกิดขึ้นเมื่อเดือนธันวาคม 2557¹⁴ และธันวาคม 2559¹⁵

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลมีข้อเสนอแนะต่อทางการไทยดังนี้:

- ให้ดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิที่จะมีชีวิตรอด รวมทั้งการแก้ปัญหาการซ้อมทรมานนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและนักกิจกรรมในชุมชน
- สอบสวนการละเมิดสิทธิที่จะมีชีวิตรอดและฟ้องร้องดำเนินคดีต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดดังกล่าวโดยใช้อำนาจตามกฎหมายในประเทศ และให้มีการพิจารณาคดีที่สอดคล้องกับมาตรฐานที่เป็นธรรมระหว่างประเทศ โดยปราศจากการกำหนดโทษประหารชีวิต

¹¹ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, *ยุติการลอยนวลพ้นผิดและประกันความยุติธรรมให้กับชุมชนที่ถูกโจมตีละเมิดสิทธิ (End Impunity and Ensure Justice for Community under Attack)*, ASA 39/3421/2016, 11 กุมภาพันธ์ 2559

<https://www.amnesty.org/en/documents/asa39/3421/2016/en/>

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, *ประเทศไทย, ทางการต้องคุ้มครองนักกิจกรรมซึ่งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัย (Authorities must Protect Activists in the Line of Fire)*, ASA 39/3805/2016, 9 เมษายน 2559

<https://www.amnesty.org/en/documents/asa39/3805/2016/en/>

¹² แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, *ประเทศไทย: 'ถึงเวลาของความยุติธรรม' (Thailand: 'High Time for Justice')*, ASA 39/2662/2015, 14 ตุลาคม 2558, จาก <https://www.amnesty.org/en/documents/asa39/2662/2015/en/>

¹³ สำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์ ประเทศไทย, *"คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญยืนยันกำหนดโทษประหารเป็นการลงโทษสูงสุดในพระราชบัญญัติพรรคการเมืองฉบับใหม่"* "CDC insists on death sentence as maximum punishment in new political party law", 20 ธันวาคม 2559, จาก

http://thainews.prd.go.th/website_en/news/news_detail/WNPOL5912210010002

¹⁴ มติซึ่งรับรองในที่ประชุมสมัชชาใหญ่ เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2557, UN Doc. A/RES/69/186

¹⁵ มติซึ่งรับรองในที่ประชุมสมัชชาใหญ่ เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2559, UN Doc. A/71/PV.65

- กำหนดให้ผู้เสียหายได้รับการเยียวยาอย่างเต็มที่ รวมทั้งการชดเชย การบำบัดฟื้นฟู มาตรการเพื่อความพึงพอใจ เช่น ให้มีการขอโทษอย่างเปิดเผย ให้มีการจัดพิธีรำลึกต่อสาธารณะ ให้มีการพิสูจน์ความจริง และให้มีการเปิดเผยความจริงเกี่ยวกับการสังหารทั้งหมดและอย่างเปิดเผย และให้มีหลักประกันว่าจะไม่เกิดการกระทำผิดซ้ำ
- กำหนดให้ภาคธุรกิจต้องมีกระบวนการตรวจสอบอย่างเหมาะสม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการดำเนินงานธุรกิจมีส่วนหรือสนับสนุนการปฏิบัติมิชอบต่อสิทธิที่จะมีชีวิตรอด รวมทั้งในการดำเนินงานธุรกิจระดับโลก
- ประกาศใช้กฎหมายยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดทางอาญาทั้งปวง
- ระหว่างที่รอการยกเลิกโทษประหาร ให้ลดโทษประหารที่ศาลตัดสินแล้วทั้งหมด และให้ประกาศใช้ความตกลงชั่วคราวอย่างเป็นทางการเพื่อยุติการประหารชีวิตโดยทันที
- ให้สัตยาบันรับรองพิธีสารเลือกรับฉบับที่สองของกติกาฯ

4. ข้อห้ามต่อการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่น ๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (ข้อ 7)

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลได้บันทึกข้อมูลการใช้การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ อย่างเป็นวงกว้างในประเทศไทยในช่วงที่จัดทำรายงานฉบับนี้ รวมทั้งที่เกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติการปราบปรามการก่อความไม่สงบในภาคใต้ของไทย ในระหว่างกระบวนการทางกฎหมายในคดีความมั่นคงที่เกิดขึ้นภายหลังการทำรัฐประหาร และการบังคับใช้กฎหมายอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ¹⁶ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลมีข้อสรุปว่า การใช้การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ ของเจ้าหน้าที่ทหารในประเทศไทยเกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ¹⁷ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลยังบันทึกข้อมูลการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้ต้องสงสัยว่าเป็นผู้เข้าชาติ แรงงานข้ามชาติ ชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ ชนพื้นเมือง และชนกลุ่มอื่น ๆ โดยเกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติหน้าที่เพื่อบังคับใช้กฎหมายของเจ้าพนักงานตำรวจ โดยทั่วไป รวมทั้งเจ้าพนักงานทหารที่เข้ามาทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย

หน่วยงานศาล ตำรวจ และทหารไม่ดำเนินการอย่างเพียงพอ เพื่อสอบสวนตามคำร้องและรายงานว่ามี การทรมาน รวมทั้งกรณีที่ถูกควบคุมตัวมีบาดแผลเกิดขึ้นอย่างชัดเจนระหว่างที่มาปรากฏตัวในห้องพิจารณา เราพบว่าการตรวจร่างกายของบุคคลที่กล่าวหาว่าถูกทรมาน มีคุณภาพต่ำกว่าอย่างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในคู่มือสืบสวนสอบสวนและบันทึกข้อมูลหลักฐานอย่างมีประสิทธิภาพ กรณีการทรมาน และการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่น ๆ

¹⁶ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, “บังคับให้มันพูดให้ได้ภายในพุงนี้: การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ ในประเทศไทย”, ASA 39/4746/2016, 28 กันยายน 2559, จาก <https://www.amnesty.org/en/documents/asa39/4746/2016/en>; แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, ประเทศไทย: คำให้การต่อคณะกรรมการต่อต้านการทรมานแห่งสหประชาชาติ, ASA 39/003/2014, 11 เมษายน 2557, จาก <https://www.amnesty.org/en/documents/ASA39/003/2014/en/>; แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, ประเทศไทย: การทรมานในระหว่างการปราบปรามการก่อความไม่สงบในภาคใต้, ASA 39/001/2009, มกราคม 2552, จาก <https://www.amnesty.org/en/documents/ASA39/001/2009/en/>

¹⁷ อ่างแล้ว

ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี (Manual on the Effective Investigation and Documentation of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment พิธีสารอิสตันบูล - Istanbul Protocol)

การลดย่นพลพินผิดอย่างกว้างขวางเนื่องจากการทรมานในประเทศไทย เป็นผลมาจากอุปสรรคทางกฎหมาย รวมทั้งการที่ประเทศไทยไม่มีกฎหมายเอาผิดกับการทรมาน และการมีข้อบทที่ให้ความคุ้มครองไม่ให้มีการฟ้องร้องดำเนินคดี อย่างเช่นข้อบทที่ปรากฏในพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 และ พระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 รวมทั้งผู้ที่จัดทำรายงานเปิดเผยว่ามี การทรมานหรือผู้ที่เรียกร้องการเยียวยาเนื่องจากการทรมาน กลับต้องถูกข่มขู่และถูกดำเนินคดีทางอาญา

ประเทศไทยยังไม่มีกลไกการสอบสวนที่เป็นอิสระ ไม่มีการคุ้มครองพยานอย่างเป็นทางการ และไม่มีการกำกับดูแลอย่างเพียงพอต่อสถานที่ควบคุมตัว ผู้ต้องสงสัยว่าทำการทรมานก็มักไม่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดี แม้อาจมีหลายกรณีที่ถูกดำเนินการทางวินัย

กฎหมายไทยไม่กำหนดอย่างชัดเจนถึงข้อห้ามไม่ให้รับฟังคำให้การที่ได้มาจากการทรมาน หรือการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ ในการพิจารณาคดีใด ๆ และแม้ว่าจะมีข้อบทสำคัญในกฎหมายไทย ซึ่งป้องกันไม่ให้เกิดการทรมาน เช่น การกำหนดให้ต้องนำตัวผู้ถูกควบคุมตัวมาที่ศาลภายในเวลา 48 ชั่วโมงภายหลังการจับกุม และสิทธิของผู้ถูกควบคุมตัวที่จะเข้าถึงทนายความระหว่างการสอบปากคำ แต่มาตรการคุ้มครองสิทธิเหล่านี้กลับมีผลบังคับใช้น้อยกว่า เมื่อเทียบกับการบังคับใช้กฎหมายและคำสั่งอื่น ๆ ซึ่งอนุญาตให้มีการควบคุมตัวโดยไม่ต้องมีการตรวจสอบ

ดังที่กล่าวถึงข้างต้น พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 และคำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 3/2558 ให้อำนาจเจ้าพนักงานทหารในการควบคุมตัวบุคคลในสถานที่อย่างไม่เป็นทางการ – “สถานที่อื่นที่มีไซ่ สถานีตำรวจ ที่คุมขัง ทัณฑสถาน หรือเรือนจำ” เป็นไปตามคำสั่งทั้งสองฉบับ ทั้งนี้โดยไม่มี การกำกับดูแลของศาลหรือหน่วยงานอื่นเป็นระยะเวลาไม่เกินเจ็ดวัน โดยในช่วงเวลานี้จะเป็นการควบคุมตัวโดยไม่ให้ติดต่อกับโลกภายนอก พระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉิน อนุญาตให้ทหารสามารถควบคุมตัวบุคคลต่อไปได้อีก 30 วัน โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากศาล คำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 13/2559 ซึ่งประกาศใช้เมื่อเดือนมีนาคม 2559 ขยายอำนาจการควบคุมตัวบุคคลของทหาร ให้ครอบคลุมความผิดทางอาญาหลายประการ ข้อมูลการทรมานที่เกิดขึ้นจากกองทัพที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลรวบรวมไว้ มักเกี่ยวข้องกับ การกระทำที่เกิดขึ้นในช่วงที่เป็นการควบคุมตัวโดยปราศจากการตรวจสอบ ซึ่งสามารถกระทำได้ตามกฎหมายเหล่านี้

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลมีข้อเสนอแนะต่อทางการไทยดังนี้:

- ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ. 2457 และพระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 และคำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 3/2558 และ 13/2559 เพื่อประกันให้มีความสอดคล้องกับกฎหมายและมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ รวมทั้งให้ยกเลิกข้อบทที่ให้อำนาจควบคุมตัวบุคคลโดยไม่มี การตรวจสอบเป็นเวลาเจ็ดวัน การประกันให้มีการควบคุมตัวบุคคลเฉพาะในสถานที่ควบคุมตัวอย่างเป็นทางการ และสามารถเข้าถึงทนายความ ครอบครัว และศาลที่เป็นอิสระได้โดยพลัน และการประกันว่าการสอบปากคำใด ๆ จะเกิดขึ้นโดยมีทนายความที่เป็นอิสระอยู่ร่วมด้วย
- ประกันว่า ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหายมีเนื้อหา สอดคล้องอย่างเต็มที่ ตามข้อกำหนดของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานแห่งสหประชาชาติ และอนุสัญญา ต่อต้านการบังคับบุคคลให้สูญหาย และให้มีการประกาศใช้กฎหมายโดยไม่ชักช้า

INDEX: ASA 39/5586/2017

ภาษา: ไทย

amnesty.org

- ประกันทั้งในทางกฎหมายและการปฏิบัติว่า ศาลจะไม่รับฟัง “คำรับสารภาพ” และคำให้การอื่นใดที่ได้มาจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ เว้นแต่เป็นคำให้การที่เอาผิดต่อบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าทำการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ โดยเป็นหลักฐานยืนยันว่าเกิดการกระทำดังกล่าวขึ้นจริง รวมทั้งการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 226(1) ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- ให้สัตยาบันและบังคับใช้ตามพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่น ๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี รวมทั้งการกำหนดให้มีกลไกป้องกันระดับชาติที่เป็นอิสระ มีประสิทธิภาพและได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างเต็มที่ โดยมีอำนาจในการเดินทางเข้าเยี่ยมสถานที่ควบคุมตัวทุกแห่งและผู้ที่ถูกควบคุมตัวทุกคนได้อย่างเต็มที่และไม่ต้องประกาศล่วงหน้า และให้อนุญาตให้กลุ่มสิทธิมนุษยชนในประเทศและระหว่างประเทศสามารถเข้าถึงสถานที่ควบคุมตัวได้
- กำหนดมาตรการที่เป็นระบบและครอบคลุมอย่างมีประสิทธิภาพและบุคคลทั่วไปเข้าถึงได้ ทั้งนี้โดยการปรึกษาหารือกับผู้เป็นเหยื่อจากการทรมานและตัวแทนของพวกเขา เพื่อให้ผู้เป็นเหยื่อการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ ทุกคนสามารถเข้าถึงการเยียวยาที่สอดคล้องตามมาตรฐานระหว่างประเทศ รวมทั้งการชดใช้ การฟื้นฟู การชดเชย ความพึงพอใจ และหลักประกันว่าจะไม่เกิดการกระทำผิดซ้ำ
- ประกันว่า เมื่อมีข้อกล่าวหาหรือมีข้อสงสัยว่าเกิดการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ ขึ้น ทางกรมสิทธิมนุษยชนต้องดำเนินการสอบสวนโดยพลัน อย่างรอบด้าน และเป็นกลาง รวมทั้งการตรวจสอบทางนิติเวชศาสตร์ที่สอดคล้องกับพิธีสารอิสตันบูล หรือการชันสูตรพลิกศพที่สอดคล้องกับพิธีสารมินนิโซตา (Minnesota Protocol) กรณีที่เป็นการเสียชีวิตระหว่างการควบคุมตัวของเจ้าหน้าที่
- ประกันให้มีการชะลอการดำเนินคดีใด ๆ ออกไป จนกว่าจะทราบผลการสอบสวนตามข้อกล่าวหาว่ามีการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ และกำหนดให้ขอบเขต วิธีการ และผลการสอบสวนเป็นข้อมูลที่ปรากฏต่อสาธารณะ และเจ้าพนักงานที่ต้องสงสัยว่าทำการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ ต้องถูกสั่งพักราชการระหว่างการสอบสวนนั้น

5. เสรีภาพและความมั่นคงของบุคคล การคุ้มครองให้ปลอดภัยจากการควบคุมตัวโดยพลการ และการบังคับบุคคลให้สูญหาย (ข้อ 7 และ 9)

ในเดือนมกราคม 2555 ประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการถูกบังคับให้สูญหาย โดยระบุในขณะนั้นว่า การให้สัตยาบันต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา ทั้งยังประกาศในระหว่างกระบวนการทบทวนสิทธิมนุษยชนภายใต้กลไก UPR เมื่อปี 2559 ว่าจะมีการให้สัตยาบันอนุสัญญาดังกล่าว

การบังคับบุคคลให้สูญหายยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และยังไม่มีความก้าวหน้าอย่างชัดเจนต่อการสอบสวนหรือการฟ้องร้องคดีที่เกิดขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ที่ผ่านมายังไม่มีผู้ที่ถูกลงโทษต่อกรณีการบังคับบุคคลให้สูญหายที่เกิดขึ้นกับนายสมชาย นีละไพจิตร ซึ่งถูกอุ้มหายไปที่กรุงเทพฯ เมื่อปี 2547¹⁸

ทางการไม่ได้ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการควบคุมตัวโดยพลการที่เสนอให้ยกเลิกข้อหา ยกเลิกคำตัดสินว่ามีความผิด และให้ปล่อยตัวบุคคลที่พบว่าได้ถูกควบคุมตัวโดยพลการ รวมทั้งกรณีของนักโทษด้านความคิดอย่างนายสมยศ พุกฆาเกษมสุข¹⁹

ภายหลังรัฐประหาร พ.ศ. 2557 ทางการประกาศใช้กฎอัยการศึกและคำสั่งหัวหน้าคสช. ที่ 7/2557 และ 3/2558 ในการควบคุมตัวโดยพลการต่อบุคคลหลายร้อยคน โดยมักเป็นการควบคุมตัวไม่เกินเจ็ดวัน หรือกว่านั้นในบางกรณี และไม่ให้ติดต่อกับโลกภายนอก ตามคำสั่งคสช. ที่ 39/2557 และ 40/2557 บุคคลเหล่านี้จะได้รับการปล่อยตัวโดยมีเงื่อนไขว่าจะไม่สามารถเดินทางไปต่างประเทศหากไม่ได้รับอนุญาตจากคสช. และจะต้องละเว้น “การเคลื่อนไหวหรือการประชุมทางการเมือง ณ ที่ใด ๆ” เอกสารที่พวกเขาต้องลงนามยังระบุว่า พวกเขาจะถูกฟ้องร้องดำเนินคดี และจะถูกอายัดบัญชีธนาคาร กรณีที่มีการละเมิดเงื่อนไขการปล่อยตัว ทางการยังขู่จะบังคับใช้มาตรการจำกัดสิทธิเหล่านี้ เพื่อคุกคามไม่ให้บุคคลเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ ในปี 2559 นายวัฒนา เมืองสุข ซึ่งเป็นนักการเมืองถูกแจ้งข้อหาว่าละเมิดเงื่อนไขการปล่อยตัว²⁰ และนายประวิตร โรจนพฤกษ์ นักข่าว ถูกห้ามไม่ให้เดินทางไปประชุมต่างประเทศในรายการเสรีภาพสื่อโลก (UNESCO World Media Freedom)²¹

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลมีข้อเสนอแนะต่อทางการไทยดังนี้:

- ให้ดำเนินการสอบสวนอย่างเต็มที่ อย่างเป็นกลาง อย่างเป็นอิสระ และอย่างมีประสิทธิภาพต่อข้อกล่าวหาว่ามีการบังคับบุคคลให้สูญหายทั้งปวง และกรณีที่มีพยานหลักฐานที่รับฟังได้อย่างเพียงพอ ให้ดำเนินการฟ้องร้องคดีต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและให้มีการพิจารณาคดีอย่างเป็นธรรม โดยไม่มีการกำหนดให้ใช้โทษประหาร

¹⁸ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, “ประเทศไทย: วันที่น่าเศร้าแห่งความยุติธรรมเนื่องจากศาลยกฟ้องคดีต่อตำรวจและปฏิเสธไม่ให้ครอบครัวเข้าเป็นโจทก์ร่วมในคดีการบังคับบุคคลให้สูญหายต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนคนสำคัญ”

“Thailand: Sad Day for Justice as Police Officers Acquitted and Family Denied Right of Co-Plaintiff in the Enforced Disappearance of Leading Human Rights Defender”, ASA 39/3132/2015, 29 ธันวาคม 2558, จาก <https://www.amnesty.org/en/documents/ASA39/3132/2015/en/>

¹⁹ สมยศ พุกฆาเกษมสุข v. ประเทศไทย, คณะทำงานว่าด้วยการควบคุมตัวโดยพลการ (Working Group on Arbitrary Detention), ความเห็นที่ 35/2012, U.N. Doc. A/HRC/WGAD/2012/35 (2555)

²⁰ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, “ประเทศไทย: นักโทษด้านความคิดต้องได้รับการปล่อยตัว กรณีนายวัฒนา เมืองสุข” “Prisoner of Conscience Must Be Released: Watana Muangsook”, ASA 33/3866/2016, 19 เมษายน 2559, จาก <https://www.amnesty.org/en/documents/asa33/3866/2016/en>

²¹ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, “กฎอัยการศึกยังคงมีบทบาทต่อเนื่องหนึ่งปีหลังประกาศยกเลิกอย่างเป็นทางการ”

“Martial Law Prevails One Year after Officially Lifted” ASA 39/3760/2016, 1 เมษายน 2559,

<https://www.amnesty.org/en/documents/asa39/3760/2016/en/>

- ประกันให้ผู้เสียหายและครอบครัวของบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับบุคคลให้สูญหายได้รับการเยียวยาอย่างเต็มที่
- ให้สัตยาบันรับรองอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองมิให้บุคคลสูญหาย และยอมรับอำนาจของคณะกรรมการว่าด้วยการบังคับบุคคลให้สูญหายแห่งสหประชาชาติ ที่จะรับข้อร้องเรียนจากบุคคลและข้อร้องเรียนระหว่างรัฐ

6. สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีที่เป็นธรรม (ข้อ 14)

หลังการทำรัฐประหารเมื่อปี 2557 รัฐบาลได้กำหนดความผิดของพลเรือนหลายประการ ที่อยู่ในเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลทหาร รวมทั้ง²²

- ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ตั้งแต่มาตรา 107-112 ประมวลกฎหมายอาญา
- ความผิดฐานขบถล้มล้างการปกครองและความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร ตั้งแต่มาตรา 113-118 ของประมวลกฎหมายอาญา
- มีไว้ในครอบครองซึ่งอาวุธปืน วัตถุระเบิด และเครื่องกระสุนปืน โดยเป็นการละเมิดพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และ
- การละเมิดประกาศและคำสั่งของคสช.

ในเดือนพฤศจิกายน 2559 คสช. ได้ออกคำสั่งเพื่อยกเลิกเขตอำนาจของศาลทหารที่มีต่อพลเรือน อย่างไรก็ตาม คำสั่งนี้ไม่มีผลบังคับใช้ย้อนหลัง หมายความว่า การพิจารณาคดีที่มีอยู่จะดำเนินต่อไป และการกระทำที่เกิดขึ้นก่อนจะมีคำสั่งนี้ จะยังคงต้องเข้ารับการพิจารณาจากศาลทหารต่อไป²³

มาตรา 112 ของประมวลกฎหมายอาญา หรือกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพของไทย กำหนดโทษจำคุก ตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปีสำหรับบุคคลใดที่ “หมิ่นประมาท ดูหมิ่นหรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์” นอกจากนี้จะละเมิดข้อ 19 ของกติกาฯ (โปรดดูด้านล่าง) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีอย่างเป็นทางการของผู้ต้องสงสัยในคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ยังได้รับผลเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากการเลือกปฏิบัติที่เกิดขึ้นในกระบวนการศาล ทั้งนี้เป็นผลมาจากการที่ทางการกำหนดให้ความผิดฐานหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเป็นความผิดด้านความมั่นคง ศาลมักไม่รับประกันผู้ต้องสงสัยในคดีเหล่านี้ และการไต่สวนช่วงก่อนพิจารณาคดีและระหว่างการพิจารณาคดีมักทำโดยผ่านกลังอัยการ ศาลทหารยังกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงอย่างมากตามมาตรา 112 ต่อการกระทำที่เป็นการใช้สิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออกอย่างสงบ²⁴ ในหลายกรณี จำเลยจะถูกตัดสินว่ามีความผิดใน

²² คำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 37/2557, 38/2557, และ 50/2557

²³ คำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 55/2559, 12 กันยายน 2559

²⁴ แอมนเนสตี อินเตอร์เนชันแนล, “ประเทศไทย: คำสั่งลงโทษจำคุก 25 ปีอย่างเหลือเชื่อเนื่องจากการวิจารณ์ราชวงศ์”

“Thailand: Preposterous 25 year prison sentence for criticizing royal family,” 21 มีนาคม 2558, จาก

INDEX: ASA 39/5586/2017

ภาษา: ไทย

หลายกรรมเกี่ยวเนื่องกับการละเมิดมาตรา 112 และศาลจะตัดสินให้ได้รับโทษจำคุกที่รุนแรง ส่งผลให้มีการลงโทษจำคุกเป็นเวลาหลายสิบปี

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลมีข้อเสนอแนะต่อทางการไทยดังนี้:

- ให้โอนคดีของพลเรือนทุกคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลทหารไปยังศาลพลเรือน
- ให้ปล่อยตัวโดยทันทีและอย่างไม่มีเงื่อนไข กรณีที่เป็นบุคคลซึ่งถูกควบคุมตัวเนื่องจากการใช้สิทธิมนุษยชนของตนอย่างสงบ และยุติการดำเนินคดีอาญาใด ๆ ต่อบุคคลเหล่านี้
- ให้ทบทวนคดีที่เกี่ยวข้องซึ่งศาลมีคำพิพากษาไปแล้ว และประกันว่าจะมีการปล่อยตัวโดยทันทีและอย่างไม่มีเงื่อนไขกรณีที่เป็นบุคคลซึ่งศาลตัดสินว่ามีความผิดเพียงเพราะการใช้สิทธิมนุษยชนของตนอย่างสงบ

7. การปฏิบัติต่อคนต่างชาติ โดยเฉพาะผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิง (ข้อ 12, 13 และ 10)

ในปี 2560 ทางการประกาศว่าจะดำเนินการตามแผนในการจัดทำและดำเนินการตามกลไกเพื่อคัดกรองผู้เข้าเมืองอย่างผิดกฎหมายและผู้ลี้ภัย เป็นไปตามคำมั่นสัญญาของนายกรัฐมนตรีที่ให้ไว้ในระหว่างการประชุมสุดยอดของผู้นำด้านผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติเมื่อเดือนกันยายน 2559²⁵

พระราชบัญญัติคนเข้าเมืองของไทย ไม่อนุญาตให้ผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิงได้รับสถานภาพทางกฎหมาย ส่งผลให้บุคคลเหล่านี้รวมทั้งที่เป็นเด็ก เสี่ยงจะถูกจับกุม ควบคุมตัว และส่งกลับอย่างสมำเสมอ ที่ผ่านมามีการควบคุมตัวผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิงในศูนย์กักตัวคนเข้าเมืองโดยไม่มีกำหนดเวลา พวกเขาต้องอาศัยอยู่ในสภาพซึ่งต่ำกว่าข้อกำหนดตามข้อ 10 ของกติกาฯ ทั้งไม่มีการแสดงเจตจำนงหรือการจัดให้พวกเขาได้รับที่พักอาศัยในระยะยาว ทางการยังคงบังคับส่งกลับบุคคลไปยังประเทศที่มีความเสี่ยงอย่างแท้จริงว่าจะถูกละเมิดหรือปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นการละเมิดหลักการไม่ส่งกลับ (principle of non-refoulement)²⁶

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2015/03/thailand-preposterous-25-year-prison-sentence-for-criticizing-royal-family/>

²⁵ กระทรวงการต่างประเทศ, “แถลงการณ์: ประเทศไทยสัญญาจะให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมเพื่อบรรเทาสถานการณ์ของผู้พลัดถิ่น” “Thailand pledged additional assistance to alleviate the plights of displaced persons,” 21 กันยายน 2559, จาก <http://www.mfa.go.th/main/en/media-center/14/70440-thailand-pledged-additional-assistance-to-alleviat.html>

²⁶ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, จีน: นักกิจกรรมที่ถูกเนรเทศเสี่ยงจะถูกทรมาน *China: Deported Activists at Risk of Torture*, ASA 17/2880/2015, 19 พฤศจิกายน 2558, จาก

<https://www.amnesty.org/en/documents/asa17/2880/2015/en/>; แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, คำขอข้อมูลเกี่ยวกับนักกิจกรรมที่ถูกส่งตัวจากประเทศไทยไปยังประเทศจีน, 19 มกราคม 2559, จาก

[http://www.amnesty.eu/content/assets/Docs_2016/Letters/B1731_Chinese_activists_transfer_](http://www.amnesty.eu/content/assets/Docs_2016/Letters/B1731_Chinese_activists_transfer_from_thailand_19012016.pdf)

[from_thailand_19012016.pdf](http://www.amnesty.eu/content/assets/Docs_2016/Letters/B1731_Chinese_activists_transfer_from_thailand_19012016.pdf); แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, เบื้องหลังการกลบเกลื่อนด้วยวาทศิลป์: การปฏิบัติมิชอบ INDEX: ASA 39/5586/2017

ภาษา: ไทย

amnesty.org

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลมีข้อเสนอแนะต่อทางการไทยดังนี้:

- ออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิง ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศ
- ประกันว่าผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิงจะได้รับสถานภาพทางกฎหมายระหว่างอยู่ในประเทศไทย และสามารถเข้าถึงการศึกษา การดูแลสุขภาพ และโอกาสที่จะมีงานทำ
- อนุญาตให้ผู้ลี้ภัย ผู้แสวงหาที่พักพิง และผู้เข้าเมืองสามารถเข้าถึงบริการที่ปรึกษาทางกฎหมายและการมีตัวแทนด้านกฎหมายอย่างเป็นอิสระ มีความเป็นมืออาชีพ และโดยไม่คิดมูลค่า ทั้งนี้เพื่อประกันว่าบุคคลที่จำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองระหว่างประเทศ จะได้รับการยอมรับอย่างเหมาะสม และเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดหลักการไม่ส่งกลับ

8. เสรีภาพในการแสดงออก การสมาคม และการชุมนุมอย่างสงบ (ข้อ 19, 21 และ 22)

ในช่วงที่มีการรายงานข้อมูลนี้ สถานการณ์ที่เสื่อมโทรมเกี่ยวกับเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคมและการชุมนุมอย่างสงบ ซึ่งมีการรายงานข้อมูลในช่วงที่ผ่านมา กลับเลวร้ายมากยิ่งขึ้น

ทางการได้ดำเนินคดีอาญากับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน นักกิจกรรมทางการเมือง นักการเมือง และบุคคลต่าง ๆ อีกมากมายเพียงเพราะการใช้สิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคมและการชุมนุมอย่างสงบ กระบวนการเอาผิดทางกฎหมายต่อบุคคลเหล่านี้ มักเป็นผลมาจากการใช้อำนาจตามข้อบทที่มีเนื้อหากำกวมและจำกัดสิทธิในประมวลกฎหมายอาญา รวมทั้งมาตรา 112 ความผิดฐานหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ มาตรา 116 ความผิดฐานขบถล้มล้างการปกครอง และมาตรา 326 และ 328 ความผิดฐานหมิ่นประมาท

นอกจากนั้น ยังมีการสอบสวนและดำเนินคดีกับบุคคลโดยใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ที่มีการจำกัดสิทธิอย่างรุนแรง กฎหมายและคำสั่งใหม่ ๆ ที่ประกาศใช้โดยคสช. รวมทั้งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ และคำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 3/2558 ได้ถูกใช้โดยมีเป้าหมายเป็นนักปกป้องสิทธิมนุษยชน นักกิจกรรมทางการเมือง และบุคคลอื่น ๆ ในหลายกรณี ศาลมีคำสั่งให้ลงโทษจำคุกเป็นเวลานานกับบุคคลที่ถูกดำเนินคดีตามข้อหาเหล่านี้

ด้านสิทธิมนุษยชนในบาห์เรนยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง *Behind the Rhetoric: Human Rights Abuses in Bahrain Continue Unabated*, MDE 11/1396/2015, 16 เมษายน 2558, จาก

<https://www.amnesty.org/en/documents/mde11/1396/2015/en/>, น. 50; แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, *บาห์เรน: การพิจารณาคดีของบุคคล 57 คนเกิดขึ้นท่ามกลางข้อกล่าวหาว่ามีการปฏิบัติมิชอบระหว่างการจลาจลในเรือนจำ Bahrain:*

Trial of 57 opened amidst allegations of abuse during prison riot, MDE 11/2163/2015, 27 กรกฎาคม 2558,

<https://www.amnesty.org/en/documents/mde11/2163/2015/en/>

INDEX: ASA 39/5586/2017

ภาษา: ไทย

amnesty.org

กฎหมายเหล่านี้ให้อำนาจอย่างกว้างขวางและโดยพลการ ในการจำกัดสิทธิมนุษยชนที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก และการชุมนุมอย่างสงบ เป็นกฎหมายที่ต้องถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีของประเทศไทยตามกติกาฯ นี้

คำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 97/2557 และ 103/2557 ให้อำนาจกับทางการในการสั่งห้ามการรายงานข่าวและการเผยแพร่ข้อความใด ๆ ที่มีลักษณะ “สื่อให้เกิดความสับสน ยั่วยุ บิดเบือนให้เกิดความขัดแย้ง หรือสร้างให้เกิดความแตกแยกในราชอาณาจักร” หรือถูกมองว่า “มีเจตนาร้าย” หรือ “บิดเบือน” เกี่ยวกับคสช. คำสั่งคสช.ที่ 41/2559 อนุญาตให้มีการสั่งปิดสื่อมวลชนที่ถูกมองว่าละเมิดคำสั่งคสช. คสช. ได้อำนาจเหล่านี้เพื่อควบคุมการเผยแพร่เนื้อหาข่าว และสั่งปิดผู้ให้บริการ รวมทั้งกรณีการสั่งปิดเฟซบุ๊ก ซึ่งเป็นสำนักข่าวของพรรคการเมืองที่เป็นฝ่ายตรงข้าม เนื่องจากกฎหมายและคำสั่งเหล่านี้มีการใช้ภาษาที่ขาดความแม่นยำ เมื่อมีการนำมาใช้จึงมีลักษณะส่งเสริมให้สื่อต่าง ๆ เช่นเซอร์ตัวเอง

ทางการรวมทั้งนายกรัฐมนตรี มักแสดงความเห็นต่อสาธารณะในลักษณะคุกคามสื่อ และมักกระตุ้นให้พวกเขาเซ็นเซอร์ความเห็น “ที่เป็นลบ” อย่างสม่ำเสมอ เจ้าหน้าที่ทหารยังทำการสอดแนมข้อมูลและคุกคามบุคคลที่ใช้สิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก รวมทั้งบรรดานักวิชาการและสื่อมวลชน

นับแต่รัฐประหาร พ.ศ. 2557 คสช.สั่งห้ามการชุมนุมทางการเมืองของบุคคลห้าคนหรือกว่านั้น โดยใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก และในเวลาต่อมาได้ใช้อำนาจตามคำสั่งคสช.ที่ 7/2557 และ 3/2558 ตามคำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 3/2558 ซึ่งยังคงมีผลบังคับใช้อยู่ การละเมิดคำสั่งนี้อาจส่งผลให้ถูกลงโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน คสช.ยังได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. 2558²⁷ ซึ่งกำหนดให้ผู้จัดการชุมนุมสาธารณะอย่างสงบ ต้องแจ้งให้ทางการทราบล่วงหน้า และกำหนดโทษทางอาญาและค่าปรับกรณีที่มีการละเมิดเกิดขึ้น²⁸

ทางการยังได้สลายการชุมนุมอย่างสงบโดยพลันและโดยการใช้กำลังบังคับ ในหลายสถานการณ์ มีการใช้กำลังอย่างไม่จำเป็นหรือเกินขอบเขต รวมทั้งยังมีการควบคุมตัวบุคคลที่ปฏิบัติการในเชิงสัญลักษณ์

คำสั่งห้ามชุมนุมทางการเมือง ส่งผลกระทบต่อเสรีภาพในการสมาคมของนักวิชาการ เอ็นจีโอ และกลุ่มในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการจัดประชุมในที่สาธารณะหรือที่ส่วนบุคคล บุคคลเหล่านี้ถูกบังคับให้ต้องเจรจากับตำรวจในท้องที่ เพื่อขออนุญาตจัดประชุม และอาจถูกแทรกแซงให้สลายการชุมนุมและยกเลิกการประชุม เป็นการลดพื้นที่ที่พวกเขาสามารถแสดงออกได้ในทางสาธารณะ

²⁷ พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. 2558 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2558 ฉบับแปลอย่างไม่เป็นทางการจาก http://lawdrafter.blogspot.co.uk/2015/08/translation-thai-public-assembly-act-of.html?_sm_au_=iVVV3ZjSjM1Qp7Qn

²⁸ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, “ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะไม่สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศของไทย” “Draft Public Assembly Act still Fails to Meet Thailand’s international Human Rights Obligations,” ASA 39/1174/2015, 11 มีนาคม 2558, จาก <https://www.amnesty.org/en/documents/asa39/1174/2015/en/>

INDEX: ASA 39/5586/2017

ภาษา: ไทย

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลมีข้อเสนอแนะต่อทางการไทยดังนี้:

- สั่งการโดยทันทีให้เจ้าพนักงานทุกฝ่ายงดเว้นการดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลที่ใช้สิทธิมนุษยชนของตนอย่างสงบ รวมทั้งสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคมและการชุมนุมอย่างสงบ
- ยุติการดำเนินคดีอาญาที่มีอยู่ต่อบุคคลที่ใช้สิทธิมนุษยชนของตนอย่างสงบ
- ให้ทบทวนคดีที่เกี่ยวข้องซึ่งศาลมีคำพิพากษาไปแล้ว และประกันว่าจะมีการปล่อยตัวโดยทันทีและอย่างไม่มีเงื่อนไขกรณีที่เป็นบุคคลซึ่งศาลตัดสินว่ามีความผิดเพียงเพราะการใช้สิทธิมนุษยชนของตนอย่างสงบ
- แก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกกฎหมายและคำสั่งซึ่งจำกัดหรือกำหนดโทษทางอาญาต่อการใช้สิทธิมนุษยชนอย่างสงบ หรืออนุญาตให้มีการควบคุมตัวโดยพลการ ทั้งนี้เพื่อประกันว่าเนื้อหาของกฎหมายและคำสั่งเหล่านี้ สอดคล้องกับพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศของไทย รวมทั้งมาตรา 112, 116, 326 และ 328 ของประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และคำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 3/2558
- ประกันว่ากฎหมายใหม่ รวมทั้งกฎหมายที่ใช้กำกับดูแลการเลือกตั้งหรือการออกเสียงประชามติในอนาคต จะไม่มีลักษณะที่จำกัดโดยพลการต่อเสรีภาพในการแสดงออก การสมาคม และการชุมนุมอย่างสงบ
- ดำเนินการให้มีการสอบสวนอย่างเต็มที่ อย่างเป็นกลาง อย่างเป็นอิสระ และอย่างมีประสิทธิภาพ กรณีที่มีการใช้กำลังเกินกว่าเหตุหรือไม่จำเป็นต่อผู้ประท้วงในการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความมั่นคง และให้นำตัวผู้ที่รับผิดชอบมาลงโทษ

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล
เป็นขบวนการระดับโลกเพื่อสิทธิ
มนุษยชน เมื่อเกิดความอยุติธรรม
ต่อคน ๆ หนึ่ง ย่อมเป็นเรื่องที่สำคัญ
ต่อบุคคลทั้งปวง

ประเทศไทย

รายงานต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ สมัยประชุมที่ 119 รายการที่ 6 6-29 มีนาคม 2560

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเสนอข้อมูลนี้ต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน (คณะกรรมการ) ก่อนจะมีการทบทวนตามวาระเป็นครั้งที่สองตามรายงานของประเทศไทย (นับแต่นี้เรียกว่าประเทศไทย) ในที่ประชุมคณะกรรมการสมัยที่ 119 ซึ่งจะมีขึ้นในเดือนมีนาคม 2560

รายงานฉบับนี้ครอบคลุมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่ประเทศไทยเสนอต่อคณะกรรมการ และเป็นการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมาของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล